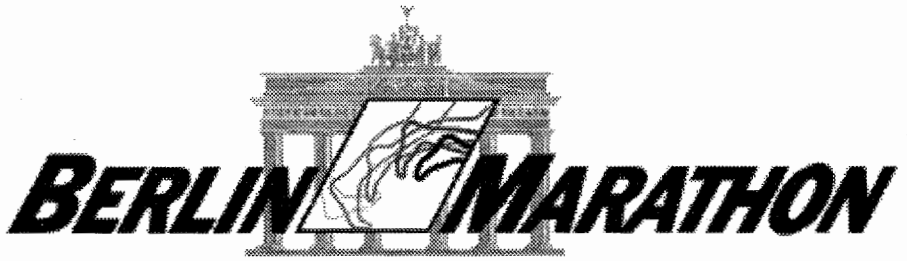

Visalaisten maratonmatka Berliiniin

Lähtövalmistelut mukaan lukien kunnonkohotus aloitettiin jo hyvissä ajoin. Varsinainen matkaanlähtö tapahtui keskiviikkona 24. syyskuuta Katajanokalta Viking Linen terminaalista. Olimme saaneet neuvoteltua viimevuotiseen tapaan kulkuneuvoksemme seuramme VW-Caravelle Syncron. Pete oli huollattanut auton ennen matkalle lähtöä, joten niiltä osin kaikki piti olla kunnossa. Sovitun tapaamishetken klo 17.00 jälkeen alkoi porukkaamme pikuhiljaa valua paikalle. Mukaan oli muutaman viime vuoden matkaajan lisäksi uskaltautunut myös uutta nuorta verta. Tässä maratoonarien nimet nuorimmasta päästä lukien: Crister Nyberg, Petri Saavalainen, Esa Lehtinen, Asmo Ahola, Juha Tarvainen, Pertti Pylvänäinen, Reijo Niemi, Martti Lavonen ja allekirjoittanut huru-ukko. Viimeisenkin matkaajan saavuttua pakkasimme kassit autoon ja auto laivaan. Autokannelle päästyämme purimme kassit autosta ja majoitumme hytteihin. Alkoikin olla jo nälkä, joten kiireesti vaan syömään. Pienen jonottelun jälkeen saatoimme aloittaa "tankkaamisen" edessä olevaa juoksua varten. Yritimme syödä mahdollisimman hiilihydraattipitoista ruokaa, josta toivoimme saavamme lisäpotkua koitokseen.

Ruokailtuamme olikin jo kiire toisenlaisten harrastusten pariin = kortin peluu, tax-free shoppailu, olipa joillakin kiire parketille ja toisilla nukku-
maan.

Torstai aamu valkeni hyvin levätyn yön jälkeen Ruotsin puolella. Syötyämme kunnon aamupalan kasasimme tavarat hyteistä ja Repe ajoi auton maihin. Tullin selvitimme kunnialla ja edessä oli matkaa n. 700 km Trelleborgiin. Repe ajoi alkumatkan ja minä siirryin puikkoihin kun korttimiehet tarvitsivat Repen mukaan rinkiin. Jönköpingin kohdalla auton bensamittari oli jo vilkuttanut jonkin aikaa punaista, joten oli aika tankata ja jaloitella vähän. Matka jatkui tosin hieman vika-tietä, koska oli valinnut väärän rampin E neloselle. Ei kuitenkaan mitään hätää koska aikaa oli runsaasti, joten pieni kiertäminen ei haitannut. Ennen Göteborgia söimme vielä mahdollavat lasagnet. Koska lautan lähtöön oli vielä runsaasti aikaa laskimme, että että ehdimme verrytellä ennen laivaan nousua. Trelleborgiin saavuttuamme etsimme urheilutaltoa, jossa voisimme vaihtaa lenkkivaatteet ja käy-

dä verryteltyämme suihkussa. Pieni verryttely teki tosi hyvää pitkän autossaistumisen päälle.

Lautan lähtöhetki koitti ja tullin muodollisuudet hoidettuamme ajoimme laivaan, jonka nimi oli Peter Pan. Majoituttuamme hytteihin menimme heti syömään Spagetti Bolognesea paitsi Esa, jolla oli ihan oma ruokavalio. Sinä iltana tuntuivat kaikki olevan väsyneitä, joten ainoa harrastus nyt oli nukkuminen. Laivan aamulla rantauduttua olimme jo sopineet, että emme mene aamupalalle, vaan lähdemme heti matkaan ja käymme yhdessä suuressa supermarketissa, jonka Asmo tiesi, ostamassa matkaevästä. Olipa todellinen hehtaarihalli se kauppa. Tässä vaiheessa vaihdoimme myös matkavaluuttaa tulevia tarpeita varten. Saatuamme nämä käytännönasiat hoidettua jatkoimme matkaa. Autobaana oli todella tylsyttävää matkantekoa, mutta pääsivät korttisankarit taas valloilleen pitkästä ajasta. Ennen Berliiniä pysähdyimme vielä pari kertaa. Repe siirtyi kuskiksi hieman ennen majapaikkaamme ja Asmo luki

karttaa. Tässä vaiheessa alkoi tapahtua yllättävää. Juuri huollettu volkkarimme alkoi paukkua apumiehen puoleisesta etupäästä. Varovasti ajaen pääsimme majapaikkaamme. Majoituttuamme ja vaatteet vaihdettuamme aloimme tutkia mikä autoa vaivaa. Vetoakselin nivelen suojakumi oli ainakin rikki, joten ilmeisesti vetonivel oli hajonnut. Majapaikan isäntä neuvoi meidät läheiselle huoltamolle. Huoltomies ei kuitenkaan voinut tehdä, koska auto oli VW-Syncro. Huoltoaseman pitjä piirsi kartan toiselle pajalle, joka olikin todella suuri. Meille sanottiin kuitenkin etteivät he pysty saamaan autoa kuntoon ennen seuraavaa tiistaita. Siitä se pähkäily sitten alkoi, kuka jää odottamaan auton kuntoon saamista? Repe ja minä uhrauduimme jäämään odottamaan volkkarin korjaamista. Pete soitti SOS-palveluun Köpikseen, jossa alettiin purkaa meidän ongelmaa. Verryteltyämme takaisin majapaikkaan, päätimme vielä käydä lähiravintolassa spagetilla. Ilta oli vielä nuori, joten ajattelimme käväistä katsastamassa miltä Berliinin keskustassa näytti. Palatessamme keskustasta tapasimme metrossa suomalaisen lehti-toimittajan Jussi Turtiaisen, joka oli asunut Berliinissä seitsemän vuotta. Hän ilmoitti olevansa kiinnostunut tekemään meistä jutun, josta ei kuitenkaan tullut mitään. Palattuamme kämpille Peten puhelin soi ja SOS-palvelu ilmoitti, että voisimme noutaa kaksi vuokra-autoa Tegelin

lentokentältä. Lauantain aamutoimet suoritettuamme pojat lähtivät ottamaan auki vetoja lähimaastoon, minä sen sijaan kävelin pienen lenkin. Esalle vauhti oli ollut hieman rajua, joten hän jäi porukasta ja palasi vasta puolentoista tunnin kuluttua harharetkeltään. Lähdimme hakemaan juoksunumeromme kilpailukeskuksesta ja samalla käväisimme syömässä Pastapartyissä, jossa tapasimme Ilkka Räsäsen. Palattuamme majapaikkaan meidän piti Repen kanssa vielä hoitaa hotellimajoituksemme Eurooppa-Centeristä. Palattuamme oli ilta jo hämärtynyt ja huippumiehet sekoittaneet omat juomansa ja merkinneet ne. Kaikki oli valmista huomista varten.

Sunnuntain H-hetki lähenee, vain tarvittava mukaan ja menoksi. Jätimme autot metroasemalle ja ajamme metrolla lähtöpaikalle. Omat juomat ajoissa paikoilleen ja varusteen autoihin, siirtyminen lähtökarsintaan ja PAM. Sää oli loistava, auringinpaistetta ja ilman lämpötila 12-16 °C. Pääsimme kaikki juoksun läpi, toiset helpommin ja toiset vaikeammin. Juoksun jälkeen kokoontuimme ja palasimme yhdessä majapaikkaan pesulle. Pojilla olikin jo kiire paluumatkalle, jotta ehtivät lautalle. Me Repen kanssa siirryimme uuteen majapaikkaan, joka on President-hotel. Illalla tapasimme vielä sattumalta Harrin, Ilkan ja Paulin.

Maanantaina jouduttuamme

jäämään tänne pariaksi ylimääräiseksi päiväksi oli meillä myös aikaa katsella kaupunkia. Suoritettuamme aamutoimet päätimme piipahtaa läheisessä eläintarhassa ja kävellä samalla maratonin järjestelytoimistoon, josta saamme meidän porukan tarkat tulokset. Paluumatkalla pistäydymme näköalatornissa ihailemassa näkymiä. Varattuamme uudet lautta-paikat odottelemme vain auton kuntoon tuloa.

Tiistaina aamiaisella ollessamme tulee puhelu Köpiksestä, että auto on kunnossa klo 13.00. Luovutamme huoneet ja lähdemme metrolla kohti korjaamoa, josta lunastamme korjatun ajopelimme. Tankattuamme ja lisättyämme öljyä koneeseen voimmemkin aloittaa kotimatkan. Olihan siinä ajamista kahteen mieheen, mutta toimme vain volkkarin kotiin.

Tämä oli tällainen reissu, ehkä ensi vuonna toinen reissu, jos sain muualla.

Jouko Juvonen

